

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 30 martie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2016, declarat de avocatul Igor Ciuru, în numele inculpatului

***Bujor Alexandru Anatolie**, născut la 28 martie 1979, originar și locuitor al s. Voloave, r-nul Soroca, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat prin:*

1) sentința Judecătoriei Soroca din 08.10.2007, în baza art. 186 alin. (2) lit. d), 151 alin. (1), 84 Cod penal la 7 ani închisoare;

2) sentința Judecătoriei Soroca din 13.03.2008, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d), 84 Cod penal la 7 ani și 5 luni închisoare.

Prin încheierea Judecătoriei Rezina din 20.07.2012, a fost a fost liberat condiționat de pedeapsă înainte de termen.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 06.08.2015 – 30.03.2016,
instanța de apel: 12.04.2016 – 08.06.2016,
instanța de recurs: 05.09.2016 – 30.11.2016.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 30 martie 2016, Bujor Alexandru a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 30 martie 2016, deducându-se durata arestului preventiv din 06 august 2015 până la 30 martie 2016.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Bujor V., însă în privința lui hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Instanța de fond a constatat că în una din zilele lunii iunie 2015, inculpatul Bujor A., fiind în stare de ebrietate alcoolică, prin înțelegere prealabilă și împreună cu fratele său, Bujor V., având scop de profit, intenționat, au pătruns în gospodăria lui Zabrian V., situată în s. Voloave, r-nul Soroca, de unde, pe ascuns, au sustras și însușit un știubei cu albine la prețul de 1000 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu considerabil.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, însă aceasta este dovedită integral prin probele administrate și i-a încadrat acțiunile în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul a fost condamnat anterior pentru comiterea unei infracțiuni grave la o pedeapsă sub formă de închisoare, fiind liberat condiționat de pedeapsă înainte de termen pe 20.07.2012, aflându-se la evidența Biroului de Probațiune Soroca până la 19.12.2014, astfel, fiind cu antecedente penale nestinse, a comis infracțiunea în stare de recidivă.

3. Avocatul Alexandr Olșanski a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că instanța de fond neîntemeiat a concluzionat referitor la vinovăția inculpatului, sentința fiind una declarativă, în lipsa unui suport probatoriu, iar probele administrate nu au confirmat vina acestuia în comiterea infracțiunii incriminate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2016, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a conchis că instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, verificând complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect a concluzionat referitor la vinovăția inculpatului, acțiunile acestuia just fiind încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, se caracterizează negativ, anterior a fost condamnat, corect stabilind inculpatului pedeapsa cu închisoarea în limitele sancțiunii infracțiunii incriminate.

5. La 12 august 2016, avocatul Igor Ciuru a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a indicat că decizia motivată a instanței de apel a primit-o prin poștă la 11 iulie 2016.

Instanțele de fond și de apel nu au probat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, soluția fiind fondată doar pe declarațiile inculpatului Bujor V., făcute în cadrul urmăririi penale.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) și (5) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 08 iunie 2016, în prezența inculpatului și avocatului Igor Ciuru, comunicând că decizia motivată va fi pronunțată la 06 iulie 2016, fapt realizat la această dată și consemnat în respectivul proces-verbal, în lipsa inculpatului și avocatului Igor Ciuru, acestora fiindu-le expediată copia de pe hotărârea motivată (*vol. III, f.d. 112, 123, 132, 134*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 06 iulie 2016, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfârșitul zilei de 08 august 2016.

Totodată, potrivit ștampilei de pe plic, recursul ordinar a fost depus la oficiul poștal la 10 august 2016 și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție pe 12 august 2016, adică peste termenul prevăzut de lege (*vol. III, f.d. 139, 141, pct. 5. din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursurile nominalizate.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală, nu prevede

repunerea în termen a recursului ordinar, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursul ordinar de pe rol este declarat peste termen, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7.În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Igor Ciuru, împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 30 martie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2016 în privința inculpatului Bujor Alexandru Anatolie, pe motiv că este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 decembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco